

บทที่ ๖

ศาสนาเต๋า (Taoism)

๑ ข้อที่ควรทราบหัวไป

ในหนังสือเรื่องศาสนาเปรียบเทียบ ผู้เขียนกล่าวถึง
ศาสนาเต๋าไว้ในແง່ແໜ່ງຫດກອຮມແຕະກົມກົງ ในກົນຈົງເຫັນ
ຄວາມກວດດ້າວຄົງຄໍາศาสนาเต๋า ในແງ່ປະວັດທັງແຕ່ອີກມານຄົງ
ບັນຍ່າງຍ່ອດ ຖ້າ ກືດ :—

ศาสนาเต๋านີ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນສູານະເບີນປຣັບຜູາ ດີ
ໄຟພົກງຽມ ໄນມີຂັບປົງບົດຕະໄກເປັນພິເສດນາກໄປກວ່າຂີ້ວ
ຄົກແຕະກໍາສົນທີປຣາກຢູ່ໃນກົມກົງເທົ່າເທິກເກັງ ດ້ວຍມາກາຍຫດັ່ງ
ດັ່ງໄກພົມນາຂັ້ນເມີນศาสนา ມີກາສັນສົດາ ມີນັກບວຮທ່າຍກວ່າ
ເກົ່າສົ່ມ ແລະ ມີພົກງຽມຂອງຄຸນໂຄຍເນພະ

ປະວັດທັງເຕົາຊີ້ຜູ້ແຕ່ງກົມກົງເທົ່າເທິກເກັງຈະກ່າວໃນ
ກາກປະວັດສຳຄັກ ແຕ່ໃນກົນຈົງດ້າວຄົງປະວັດທັກເທົ່າກາຍ
ນາເມີນศาสนา

อาจเห็นอย่าง ผู้มีส่วนได้เปรียบในการคงราชวงศ์ยังคงให้รับยกย่องว่าเป็นบุพพาราชที่ทำหนัง ในบุพพาราชชั้นแรก แห่งศรีสุนาเตา ท่อนางเท้าหลังผู้ให้รับคำแทนงดีบกอค นามเป็นบุคคลที่ ๔ คือจากงานเดียว ให้รับสถาปนาให้เป็นพระองค์ราชแห่งศรีสุนาเตาเป็นองค์แรก เมื่อ ก.ศ. ๑๔ หรือ พ.ศ. ๕๗๘ ต่อจากนั้นผู้รับคำแทนงดีบกันมากให้รับฐานะ เป็นประมุขทางศรีสุนา ในปี ก.ศ. ๔๖๐ (พ.ศ. ๒๖๖) พระเจ้ากรพรารถแห่งประเทศคุณ ให้ทรงแต่งตั้งให้พระองค์ราชแห่ง ศรีสุนาเตา และผู้ดีบกันแทนที่รูปแบบเป็น “ເທືອນ ສີອຸ” หรือ “ญาเรຍສົງວຽກ” ในปี ก.ศ. ๗๐๐๖ (พ.ศ. ๗๕๙) อาจเห็นได้ว่ามีข้อมูลหมายอาณาเขตอนกว้าง ช่วงในเมืองเกียงตี้ ถูกจางชาวดาน บันกอกเจ้า มังกร—เสือ ช้างก่อตัวกันว่าทางเท้าหลังให้กันพบยาวยุ่วมัน และให้ตั้ง ชื่อชั้นสุวรรณ์ไปภายหลังที่นี่อยู่ยืนถึง ๑๖๓ มี ยังคงถือว่า เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ ในฐานะเป็นที่อยู่แห่งพระองค์ราช เก้าสิบ หรือพระแห่งศรีสุนาเตา บางคนก็แต่งงานมี ครอบครัว บางคนก็บำเพ็ญตนแบบดุษ แต่วงหายนครภาพ (ความเมินผู้ไม่ค้าย) โดยการบำเพ็ญทานและประพฤติ พระคุณธรรมบรรยาย

ข้อความย่อ ๆ ที่กล่าวมานี้ เก็บจากหนังสือ Chiba Handbook ปี ๑๙๔๕—๑๙๔๖ พิมพ์ในไต้หวัน ตอนใบ้นี้จะ ก่อการถึงการดำเนินการตามลำดับนี้ ชั้งนี้เหตุการณ์สำคัญเกิด ขึ้น โดยเกบความจากหนังสือของ ดร. ไรมีต ยุน หน้า

๖๖๒

๑๐๑ ปี ก่อน ค.ศ. หรือ พ.ศ. ๑๓๑ จักรพรรดิ ชีชางก์ตั้งเผ่าต้าราชวงศ์ขึ้น เป็นผู้นำเผ่าต้า ลังชบวนเรือ เที่ยวตัวรัวหาภาระอิเกษ เพื่อจะหาภูมิประเทศที่ดี ไม่เคย

ค.ศ. ๑ หรือ พ.ศ. ๔๔๗ ผู้นำต้าดำเนินการนี้ หัวหน้าในประเทศไทย พยายามป้องยาเม็คทกันแต่ไม่คิดาย

ค.ศ. ๑๕๖ หรือ พ.ศ. ๖๙๙ จักรพรรดิหัวนี้ได้ ทำพิธีเช่นให้เจ้าอาวาสมีกรงแรก

ค.ศ. ๔๗๔—๔๘๐ หรือ พ.ศ. ๑๑๐๗—๑๑๒๔ จักรพรรดิ ได้ประกาศตั้มอาดูไสของค่าตนา ที่

๑๖

๓. คำสั่นฯ จด ๒. คำสั่นฯ เท่า ๔. คำสั่นฯ พุทธ แต่ต่อมา
ก็เกิดความรังเกียจคำสั่นฯ เท่าและคำสั่นฯ พุทธ จึงมีคำสั่งให้
ยุบเดิมเสี้ย แต่จักรพรรดิตั้งชั่งชนเสวยราชค่ำมาได้กับตั้ง
ให้สถาปนาคำสั่นฯ เท่าและคำสั่นฯ พุทธขึ้นอีก

๑.๕. ๖๕๐—๖๕๔ หรือ พ.ศ. ๑๐๕๓—๑๑๖๗
เดิมๆ ได้รับยกย่องให้เป็นเท้าพระจักรพรรดิ และชื่อเรียน
ของเดิมๆ ให้ใช้เป็นวิชาในการสอนได้ของทางราชการด้วย

๑.๕. ๗๑๓—๗๔๒ หรือ พ.ศ. ๑๒๕๖—๑๓๔๔
จักรพรรดิไกยุน ทรงตั้งแยกคำยันกัมภีร์เด็กเก่งไปทั่วพระ
ราชอาณาจักร และเสวยพระโถสัตชั่งทางการของคำสั่นฯ
เดิมปูงถวาย อันแสดงถึงว่าความเชื่อถือในของขดังหรือ
ของวิเศษเพิ่มขึ้น

๑.๕. ๘๒๕—๘๒๗ หรือ พ.ศ. ๑๓๖๘—๑๓๗๐
จักรพรรดิเปาดิ ทรงรับได้หนอนวิเศษทางคำสั่นฯ เท่าทุกชนให้

ประวัติศาสตร์ความนำ

๒๕๗

ไปอยู่ท่างจังหวัดได้สุด ๒ จังหวัดประเทกฯ นั้น ในข้อหาว่า
เป็นคนเจ้าเดือนเพทุบาย

ค.ศ. ๘๔๑—๘๔๙ หรือ พ.ศ. ๑๓๘๔—๑๓๙๐
จักรพรรดิอูชูงมีคำสั่งให้มีด้วกด้วยและสำนักซึ่งทางศ่าสนาทำตามและ
ศ่าสนาพุทธหงมด ต่อมากดับสั่งให้ศ่าสนาทำเป็นศ่าสนา
ทพอยพระราชนฤทธิ์ของพระจักรพรรดิ แต่ให้พระพุทธศ่าสนา
เป็นศ่าสนาท่างชาติ แต่ว่าก็ถูกพระโอรสองค์ชายทางศ่าสนา
ทำ เพื่อให้พระชนมายุยืนแตะเทะเหินเดินอากาศได้

ค.ศ. ๑๖๖๑—๑๗๑๑ หรือ พ.ศ. ๒๒๐๔—
๒๒๖๔ จักรพรรดิกังเต้มีคำสั่งลงโทษพวกที่อ้างตนเป็นหมอด
วิเศษของศ่าสนาทำ รวมทั้งไปรักษาตัวด้วย ห้ามการ
ชุมนุม การเดินชุมชนของผู้ด้วยศ่าสนาทำ พยายามที่จะบัน
กนศ่าสนาทำนิกรายต่าง ๆ

ค.ศ. ๑๙๐๐ หรือ พ.ศ. ๒๔๔๑ นักบุพากมวย
ที่เกิดขึ้นในศ่าสนาทำนิกรายพิเศษนิกรายหนึ่ง ผู้เชื่อว่าร่าง

ກາຍຂອງພວກເຂົາອີ່ຍັງຕໍ່ອກຮະດູນນັ້ນຂອງຫົວໜ້າກີ່ກ ຕ້ວຍເຮືອຄານ
ກົດຍົກກຳໃນຄົມກາເທົ່າເຖິກເກັງບໍທ່ານ ຫຼັງກວດຈາດຄົງຜູ້ອີ່ຍັງແໜ້ອ
ກວາມຕາຍວ່າ ຈະໄນ້ເປັນອັນດວກຮາຍຈາກສັກວ້າຍຫົວໜ້າກີ່ກ
ກາຮັດກວາມ

ຈາກປະວັດຍ້ອເຮືອຄານດຳຕັບເຫດກາຮັດກວາມ
ທ່ານຜູ້ອ່ານຄົມຈະພອຍເຫັນເກົ້າຂອງຄຳສົນນາເຕົ່າໄດ້ແສ້ວວ່າ ເນື້ອ
ພົມນາຈາກປັບປຸງຢາເມື່ອຄຳສົນນາແດ້ວ ກົດຕາຍເມື່ອຄຳສົນນາທີ່ແນກ
ໄປໃນເຮືອງຄຸຖະເທົກເວັນນັ້ນຂອງຫົວໜ້າ ມາດຖະວີກາຮັດກວາມສົງຫາ
ຍາຍາຍົ່ວ້ມນະ ພ້ອມຍົກກຳໄປແດວຍາຍຸຈະຍືນໄນ້ຮູ້ຈັກຕາຍ ແລະ
ກວາມຂັ້ນຕົງ ຖ້າຂອງຄຳສົນນາເຕົ່ານ ກວານອູ້ກົບຈົກປະກົດຕົ້ນ
ກົດຕາທຽບເດືອນໄສ ເຕົກງົງເຮືອງ ຄ້າທຽບເຫັນວ່າເຈອະເກໂະແດະ
ດັ່ງປະກາບ ເຕົກໆໜີບເຫຼາ.

ສຶ່ງຍົກທີ່ ۲ ຂອງເລົາຈົ້ວ ສຶ່ງຍົກທີ່ ۳ ຂອງເລົາຈົ້ວ
ແຕ່ງດໍາຮາຕ່າງ ທີ່ເນື້ອງຕ້ວຍຄຳສົນນາເຕົ່າ ແລະ ໄດ້ຮັບຍົກຍືນໄໝ້
ເມື່ອປະກົດຕົ້ນ ແລະ ດັ່ງຕົ້ນ ດັ່ງຕົ້ນ ເຊິ່ງຕົ້ນ ເຊິ່ງຕົ້ນ ເຊິ່ງຕົ້ນ
ເວັນຈີ່ ພັກປະກົດຕົ້ນ ແລະ ນັກຕົວບັດຄາປານຈາກພະຈັກພຽງ

จันให้ได้รับยกย่องค่าແໜ່ງເປັນພິເສດຍ (ເມື່ອກາຮແຕ່ງທົງທວຍ
ຮະຕິກົດຈຸດຄຸນງາມກວາມທີ່ ເນື້ອບຸກຄົດເຫຼັນດັງດັບໄປແດ້ວ
ເຊັ່ນເຕີຍກັບທົງຈອເຕຍໄດ້ຮັບສຳຄັນໄຫ້ເຖິ່ນເຫົາພຣະຈັກຮ
ພຣະຕີ ທ່ຽວເຕົາອີໄຕຮັບຍອດໃຫ້ເຖິ່ນເຫົາພຣະຈັກຮພຣະຕີ
(ະນັນ) ຕີ່ຢູ່ທັງ ๔ ກົນຕໍ່ກໍາຮາມນາງເຕີມກຳຕ່ວງວ່າ ເມື່ອກົນທີ່ເກີດ
ໃນກົດກວຽກທີ່ ๔—៥ ກ່ອນກວຽກສົກສໍາກາລະ ແຕະມາໄດ້ຮັບສຳຄັນໄຫ້
ໃຫ້ມີຄົນຕໍ່ກໍາແໜ່ງເນື້ອກົດກວຽກທີ່ ๙ (ກ.ກ. ๗๗ ຫ້ວີ່ພ.ກ.
๑๐๐๕) ແຕ່ນີ້ຫາເຮືອງກົດກວຽກໄດ້ຮັບການສ່ອນສົວນຫດາຍ
ແໜ່ງ ເຊັ່ນຕືນຢູ່ຄົງວ່າຈົງຈີ້ຄາຍເພື່ອນີ້ ๒๖ ກ່ອນ ກ.ກ. ະນັນ
ຈົງຈົດເປັນບຸກຄົດທຶນຊາດມານດັ່ງກົດກວຽກທີ່ ๙ ກ່ອນ ກ.ກ.
ແນ້ວ່າຈະເກີດໃນກົດກວຽກທີ່ ๔ ກ່ອນ ກ.ກ.

หลักธรรมของສໍາສັນເຫຼາ ສັກດ້າວຄັນກົນກົງ
ເຫົາເຫັນເຖິງ ອັດກ່າຽນຂອງສໍາສັນເຫຼາກົດກໍ່ກົດການທໍາຮັງຈິວຕີໃຫ້
ກົດກົດນັ້ນກັບຊຽມຊາດີ ທ່ຽວດ້າວດ້າວຍໆຫັ້ງຫັ້ງກົດກໍ່ກົດການ
ພຍາຍານທໍາໄຫ້ດູກຫດັກຂອງເຫຼາ ໄດ້ແກ່ນ່າເພື່ອຈຸດຄຸນງາມກວາມ
ທີ່ ແຕ່ຍ່າພຸ່ງພ້ອເຫຼີມ ອ່າຍ່າຍາກເມື່ອໃຫຍ່ເມື່ອໂດ ຈົງ
ພຍາຍານທໍາຈົດໃຈໄຫ້ສົງນະຈົນ ອ່ອນດັ່ງເໜີ້ອນນາກທໍາປະປະ

อยู่นั้นให้ แต่ไม่แข่งขันกับไกรเดย พยายามอยู่ในที่ตัวเองชอบดีกว่าโดยรอบรักษาความของศ้าสนาเท่า มากกว่าโดยความชอบ แต่หนักในทางธรรม ก็ถือการกรองรักแบบไม่ได้โดยหมายเหตุอย่างเดียว ผู้เลี้ยงค่ายที่หลักธรรมทั้งกัลยาณไม่ได้รับการส่งเสริมจริงจังนัก กดันมีการส่งเสริมทางเครื่องราง ของดี ใจมนต์คากา และการแสวงหาฯ กันແลือชาญยืน หรือกินเด้งไม่ตายกันมากกว่า ต่อไปนี้จะกัดข้อความบางตอนจากคำบรรยายเด็กเก่งมาแต่งไว้เพื่อประกอบการพิจารณา ด้วย

“ ความดีสูงสุดเห็นอน้อย่างนี้ ทำดีต่อทุกสิ่ง และไปอยู่ในที่ชั่วคนหงหง้ายดูหม่น (อยู่ในที่ดี) โดยไม่ปริปักษ์บัน แต่การทำ เช่นนั้นก็ใกล้เสียงดับธรรมชาติแห่งเดียว ถ้าความดีของบ้านมาจากการ ความดีของใจอยู่ที่ความลึกซึ้ง ความดีของมิตรภาพ อยู่ที่ความรัก ความดีของล้ำมุกด้อยที่ความชื่อสัตย์ ความดีในการปกคล้องอยู่ที่ความเป็นระเบียบ ความดีของธุรกิจอยู่ที่ความสำาเร็จ ความดีของกรรมะ

ห้าอยู่ที่เวลา เมื่อเป็นเช่นนี้ สันติจีบเป็นอุคหมาย
ปลายทางของเดียว ซึ่งจะไม่ทำให้ใครเดินออกนอก
ทางได้.”” (บทที่ ๘ ฉบับอังกฤษสำนวนแปลของแบดก
นย).

“การถือเอาหุ่นศรีที่ห้านครองการ ก็ยังไม่คืบเท่า
กับหยุดเมื่อความหยุด มีแผนการและแหล่งคม (มาก
เกินไป) นั้นแหล่งห่านจะรักษาไว้นานไม่ได้. ใน
มีครรภ์กษาน้ำที่เดินไปคล้องหอกและทองคำมีคลื่นไว
ได้. ทรัพย์ อ่านอาจและความເຂົ້າຫຼາຍ ยอมทุกความ
พินาศไว้ให้ เมื่อชื่อเด่องและความสำเร็จมาถึงห้าน
จะปล่อยวางมันเสีย. นั่นคือ เดียว หรือทางอันประ
เสริฐ.” (บทที่ ๘ ฉบับอังกฤษสำนวนแปลของแบดกนย)

“ไม่มีอะไรอ่อนชิงไปกว่าน้ำ แต่เนื่องจาก
ตัวหรือตัวคนสูงที่แข็งแรงอย่าง ก็ไม่มีอะไรต่อสู้

๑. ในศาสนาเปริญเที่ยบ หน้า ๖๖ ผู้เขียนยกสุภาษีคืนมาเหมือน
กัน แต่คำแปลเพียงกัน เพราะในที่นั้นใช้ฉบับสำนวนลั่นดัง

มันได้ และในมืออะไรเปลี่ยนแปลงทางของมันได้
ทุกครั้งเรื่องนี้ ทว่าความอ่อนน้อมยั่เห็นความแข็ง
ความสุภาพยอมชนะความกระต้าง ซึ่งเป็นอุปสรรค^๑
ของมนุษย์ แต่ก็ไม่นี่ให้ทำให้เห็นว่าเป็นเช่นนั้น
ได้อย่างไร. เพราะเหตุนักประชัญจกค่าว่าว่า
เฉพาะผู้ที่รับเอาความอันอ้ายของhardt (มาเบ็นของ
ตน) จึงเหมาะสมที่จะเป็นผู้ครองเมืองทศ. เฉพาะผู้ที่
ยอมรับเอาความไม่ดีไม่งามของโลกมาไว้เป็นของ
ตน จึงควรเป็นกษัตริย์ (ผู้ครองโลก). นี่เป็นคำห
เหมือนจะไม่เป็นจริง (แต่เป็นจริง)" (บทที่ ๘๘
ฉบับอังกฤษสำนวนแปลของแบดกนีย์).

สัญลักษณ์ของศาสนาคेฯ เท่าที่เคยถูกเผยแพร่
สัญลักษณ์โดยครองราชของศาสนาคฯ ก็คือ รูปเลาออบกระ-
นก อันหมายถึงการเดินทางกรงสุคทาย เมื่อก่อราชธานีท

-
- ๑. ลับขุดง้วยรู้ ไม่มีไกรรู้ ไม่มีไกรนำเมบถูบดี
 - ๒. แบบนี้ใช่คำว่า Paradox ส่วนลับขุดง้วยรู้ว่า Straight words seem crooked (คำตรงที่กล้ายจะคงอ) ไปวัดคำ
อธิบายในหนังสือศาสนาเปรี้ยงเท็บของผู้เขียนหน้า ๕๖-๖๔.

ราชการเด้อ ไปพรมแคนด้านตะวันตกเฉียงเหนือของเมือง
ไชนาน ต่อจากนั้นก็ไม่มีการทราบอีกต่อไปไหน เป็น
กาญจนาภิเษกอย่างไร

ตัญตักษณ์อักษรย่างหนัง กือรูป ยิน—ยาง เว่น
เกี่ยวกันท่าทางกันว่า ศาสตราจารุณหินราชวงศ์ชุ่ง (พ.ศ.
๑๕๐๐—๑๕๖๖) ใช้ตัญตักษณ์ยิน—ยางเหมือนกัน

ในตอนที่ว่ากัยศาสตราจารุณหินไม่ได้อธิบายว่า
ยิน—ยางหมายถึงอะไร ตัวยังไงไว้ว่าจะนำมาราชินายเมือง
ถึงศาสตราค่า จะให้อ้างบกมภร์เก้าเกอกเงง ซึ่งกล่าวถึง
ยิน—ยางไว้ประกอบการพิจารณาคัดวย

ກໍາຈ່າ ຍືນ—ຍາງ ເມື່ອກຳແຕ່ຄອງດີ່ງທີ່ເປັນອອງກຸກັນໃນ
ຊາວມຫາດີ ທີ່ອີນໄກແກ່ກ່າວມື້ດີ, ເນັມື້ດີ, ກ່າວມຫາວເຢັ້ນ,
ກ່າວມອ່ອນແອ, ເພີ່ສຫຼືງ. ສ່ວນຍາງໄກແກ່ແສງສ່ວ່າງ, ກ່າວມ
ຮັບນ, ກ່າວມເຮັມແຫຼຸງຫວົຍພະຕະກໍາຕັງ, ເພີ່ສ້າຍ. ທ່ອມາເຕົ່ອງ
ໜ້າຍໃຊ້ເປັນຂອງກັກດີທີ່ກົດຕົກໄວ້ການປະຕູບ້ານ ເພື່ອນັ້ນ
ກັນເຕັ້ນຍົດຈັ້ງໄວ

ກາຮະເຖິງກັນວ່າຍືນ—ຍາງ ^ນເປັນຂອງກຳສຳນາເຕົ່າ ພ້ອມ
ກຳສຳນາຂອງຈຸດັກແນ່ດູຈະຍາກແກ່ກາຣັກຕົດົນ ປ່ວຍຫຼຸມບາງຄົນ ^ນ
ເຕັ້ນຂອງກ່າວມເຫັນວ່າ ຍືນ—ຍາງ ^ນເປັນທັນະວົງໂດກແລະເວົ່ອງ
ຊາວມຫາດີ ທີ່ມີມາໃນກ່າວມກົດເຫັນຂອງຫາວົ່ນແຕ່ໄປຮານກາດ
ຫຼັງອາຈຸດ້ວ່າໄດ້ວ່າເປັນກຳສຳນາພັນເນັ້ນກົມອຸ່ງກອນສົມຍິເຕົ້າອົບ
(ຜູ້ໃຫ້ກຳເນົດແກ່ກຳສຳນາເຕົ່າ) ແລະຂອງກົດ ^ນ (ຜູ້ໃຫ້ກຳເນົດແກ່
ກຳສຳນາຂອງຈຸດັກ)

ໃນຄົມກົວເຕົ້າເຫັນເກົງບໍ່ທີ່ ^ນ ມີກຳດ້າງຈົ່ງຍືນ—ຍາງ
ໄວ້ ກັນ:—

“จากเดา หนังเกิดขึ้น
จากหนัง ส่องก็เกิดขึ้น
จากสาม กลอโภก์ถูกสร้างขึ้น
กลอโภก์ถูกสร้างขึ้นนั้น เอา “อิน” ไว้
บ้างหลัง เอา “ย่าง” ไว้บ้างหน้า
ควยการรวมกันแห่งหลักทวีปีนี้ กลอโภก
จึงผสมกลมกลืนกัน — ”
(ฉบับอังกฤษตាំងวงเดินยุถุก)

“เต่าทำให้เกิดหนัง
และหนังทำให้เกิดส่อง
แล้วส่องทำให้เกิดสาม
และสามทำให้เกิดสี่อันทั่วปวง ”

“ ทุกสิ่งเอาเจ้าไว้เบื้องหลังของหนัง
ต้องควรอาทิตย์ไว้ในมือ^๔
โดยการผสมกันแห่งลมหายใจ ”

-
- ๔. ลมหายใจของดวงอาทิตย์และเจ้า ก็คือความร้อนและความเย็น หัวใจมนุษย์นั้นลมเย็น

จากความอาหัต์และเจ้า

สมคุลล์ (คือความเห็นที่ยอมพอเหมาะสมพอ
ดี) ก์มาสูร์โลก."

(ฉบับอังกฤษสำนวนแบบอกนี้)

ในที่ได้ผ่านคำแปลด้วยคุณภาพเดียวกันของเดาจอยบท
๖๖ มาลงไว้ถึงสองสำนวน คือของเดนิยุส์ชาวจีนสำนวน
หนึ่ง ของ อาร์. บี. แบดกันน์ ประชานแห่งโอลิเวทคอร์เตจ
ผู้เคยเป็นนิรชั้นนาร์ และเป็นครูอยู่ในประเทศจีนอีกสำนวน
หนึ่ง เพื่อให้เห็นความเพียงกันแห่งคำแปล และการใช้คำ
อันเกี่ยวกับภัยและยาง

เมื่อร่วมความแล้ว ตัญญุดอกชนัน – ย่างจะเดินว่า
เม่นทุกชี้ทางปรัชญาของชาวจีนไม่รวมก็ได้ เมื่อเท่า
เดียวคงได้รับรอง และนำมากล่าวไว้ในคัมภีร์เดาเด็กเงงก้าย
คงถือว่าเป็นตัญญุดอกชนันของศักดิ์ษาเดา แต่ก็ยังคงจะขอ
รุ่นหลังตึกว่านว่า คัมภีร์ของชาจีนถูกความมาเป็น
ชนัน – ย่างได้ตัวย คงถือว่าเป็นตัญญุดอกชนันของศักดิ์ษา
ของชาจีน

๒. ประวัติศาสตร์

เด็กอ่อน ผู้ได้รับยกย่องให้เป็นศาสตราจารย์แห่งศาสตร์ภาษาเดือน ก็เกิดประมาณปี ๒๐๔ ก่อน ค.ศ. บางครั้นก็ว่าเกิดประมาณปี ๕๗๐ ก่อน ค.ศ. ถ้าคิดแบบแรกเด็กอ่อนอายุอยู่ในก่อนว่าพระพุทธเจ้าประมาณ ๑๘ ปี ถ้าคิดแบบหลังก็อยู่ก่อนว่าประมาณ ๔๐ ปี^๑ เด็กอ่อนเป็นบุกคดในคราภุตตยา “ดิ” เกิดในหมู่บ้านเด็ก ๆ แห่งหนึ่งในเมืองไอยوثยา

ช่างผู้มีอายุน้อยกว่าเด็กอ่อนประมาณ ๕๐ ปี ไอยุคัยไปพบเด็กอ่อน และได้รับคำตักเตือนจากเด็กอ่อนให้ท่านห้าม กะวยอยหะยาเรกินไป คงจนช่างอยังหันมามายประมาณ ๑๐ ปี แต่เด็กอ่อนอายุมากแล้ว ผู้สูงศรีว่าพบรักนั้นมีปี ๕๗๙ ก่อน ค.ศ. (พ.ศ. ๒๖ หรือ ๒๗) เมื่อพบรักนั้นแล้ว ช่างจึงได้สร้างเตรรูปให้ศรีษะของคนพังง่า เด็กอ่อนเปรียบเหมือนนั่งกราทหินตามแต่ฝ่ามือชั้นไปตุ้นห้องพ้า

นเร่องเด็กอ่อน เด็กอ่อนรับราชการเป็นบรรณาธิการรักษ์แห่งหอสมุดหลวงที่เมืองเชียงใหม่ และเมื่ออายุมากก็ถูกออกเดินทาง

๑. คติความ พ.ศ. ของไทย พระพุทธเจ้าปางสุคติ ๕๐ ปี ก่อน พ.ศ. หรือ ๒๖๗ ปี ก่อน ค.ศ.

ไปทางตะวันตก นายประดิษฐ์รักษาค่าไฟฟ้าและก่อสร้างที่ทางตะวันตก
เดียงหนึ่งแห่งเมืองไชยาจ้าไว้ ดังข้อให้ได้ขออธิบาย
หนังสือให้คนตักเรื่องหนึ่ง ซึ่งเดาๆ ก็ได้เขียนกับการเก้า-
เกอกเกงอนันต์มอไซร์ประมวลหน้าพันคำไว้ให้ และได้เดินทาง
จากไปโดยไม่มีใครทราบเรื่องราวด้วยกัน เต่าอยู่บังอาจหัก

ข้อเปรียบเทียบระหว่างเดาๆ กับของนั้น คร. โภบต
ย่อมถูกใจไว้ไว้ เดาๆ ก็จะประกรกฎแก่ช่องทางหนึ่งบนถนนที่ผ่าน
ถึงโอดอิน ให้มันอยู่ในระหว่างก้อนเนื้อแห่งความคิดผ่านของ
คนสอง ตัวของก็จะประกรกฎแก่เดาๆ ทางหนึ่งบนถนนแรก
เด็กการ ที่เทียบวุ่นวายในเรื่องราวด้วยกันนั้น บุรุษผู้มีอภิ-
พัฒนาที่ตัดสินใจทั้ง ๒ นี้ แคกต่างกันอย่างแท้จริงในทาง
ความสนใจ, ดูมุ่งหมาย, วิธีการ และระบบทั้ง ๒ ใน

ผู้ก็จะก่อภารกิจบุกคดกงต่องแต่งไว จะเห็นว่าเดาๆ
เขียนหนังสือไปในทางธรรม ส่วนของหนังสือไปในทางโถก
เพราะจะเน้นที่ความคิดเห็นของกงทั้งสองมุ่งไปในทาง
ดังมองเห็นໄ้ใช้

๓. ประวัติความคืบหน้า

กิมภารเตาเดอกเงงน์ประวัติว่า เดากิมภารเตาเดอกเงงน์เมื่อตากลากจากต่ำแหน่งบรรณาธิการรักษ์แห่งหอดสัมมุขทดลองแล้ว หรือ กัดดาวอักษรย่างหนังก็คง เจียนชัน กิດต่อสถานการณ์แห่งชีวิต เพาะะหลังจากนักไม่น์ไกรพูนเดากิมภารเตาเดอกเงงน์และบันทึกจะไว้ไว้อีก

เพื่อที่จะเข้าใจความหมายแห่งคำว่า “ เต่า ” และ “ เตอก ” ขอนำข้อความบางตอนในคัมภีร์เต้าเตอกเกงมาแปลไว้ ดัง :-

บทที่ ๒๐ “เกก หรือ กุณาราม ย่อมปราภรชั้น
สาม “เด่า” เท่านั้น. “เด่า” เองก็เห็นใจตั้งที่เห็นในความ
ผัน ซึ่งเดือนทางไม่แฉมรัค, ในความผันนั้นมีภาพที่เดือน
ทางไม่แฉมรัค, ในภาพนั้นตั้งซึ่งกด้วยเงาในเวลาเช่นก
อนๆ — ”

บทที่ ๒๓ “ผู้ซึ่งดำเนินความเด้ายื่นเป็นอันหนึ่งอัน
เดียวกับเดา, ผู้ซึ่งดำเนินความ “เดา” ก็เป็นอันหนึ่งอัน
เดียวกับ “เดา”, เมื่อตัดตะเกียงหงส์ของอย่าง หงส์ของอย่าง
ก่อตัดตะเกียงเข้าด้วย — — ”

บทที่ ๔๐ “เด็ก ให้กำเนิด, เทกหล่อเตียงให้เดิน
ให้, วัดถูกทำให้ปรากฏชูป่าวัง, สถานการณ์ทำให้ตั่มมุรัน
เพราะจะนั่นทุกตั้งคงบุชาเด็ก ยกย่องเทก. การบุชาเด็ก การ
ยกย่องเทก มีไว้เก็บขันโดยโศกหรือกำถัง แต่เมื่อไปตาม
ธรรมชาติของมนุษย์ เพราะจะนั่นเมื่อเด็กให้กำเนิด, เมื่อ
เทกหล่อเตียง, ทำให้เดินโโคแดเรวิญ, ให้ฟื้นยุทธพก, จน
กระหงตั้งทรงน้ำลายบรรดุถึงความเจริญเต็มที่, ให้กำเนิดแต่
ไม่ถือกรรมศิริ, ช่วยเหลือแท้ไม่เมื่นเจ้าของ, เมื่อไหง
กว่า แท้ไม่มังคันบัญชา. นักดื่มเทกขอตักดับ”

การนำคำอธิบายเรื่องเด็กกับกุญแจมากถ้าว่าใช่เรื่องนี้
เพื่อให้เห็นความหมายของคำว่าเด็กแต่จะคำว่าเด็กตามทัศน
ของเจ้าต้อง

กัมภีร์เต้าເຫັນເກົງນີ້ກໍແປດເມື່ອພາຍາດະຕິນ, ອັງກດູ໌,
ຜົງເກີສີ ແຕະພາຍາອື່ນ ຖ້ອມເປັນອັນມາກ ເພີະພາຍາ
ອັງກດູ໌ນີ້ກໍແປດມາກກວ່າ ๑๖ ຕຳນວນ

๔. ຄວາມເກື່ອງຂ້ອງແລະບັນເປົ້ອຍເທື່ອນກັນສາສນາອື່ນ
ສາສນາເທົ່າ ມີດັກຊະນະເມື່ອກາງຂຽນມາກວ່າກາງໂດກ
ມີດັກຊະນະນັກນ້ອຍ ຕັ້ນໂຄງນາກກວ່າກຸດຸກດັກນາກງານເພື່ອ
ແກ້ໄຂສິ່ງທັງປົງ ຕິ່ງໃນກ່ອຍເຂົາກັນກັບສາສນາຂອງຈົບ ຜົ່ງນຸ່ງ
ປົງກົງໂດກ ແກ້ໄຂໂດກຄາມອຸດນົມຄົງກາງເນື່ອງກາຮັບກວດອົງທ
ຂອງຊາຍຕົງຊານ

ກໍາດຳກັດຄວາມເຮືອງເທົ່າວ່າໄດ້ແກ່ອະໄຣ ມີດັກຊະນະກຳດ້າຍ
ກໍາວ່າ “ອາຄົມນ” ໃນກັມກົງກວ່າກັດຄາງອອງສາສນາຢືນດູ ດັກຈະ
ຍກມາເທື່ອນໄຫຼຸດຕ່ອນໄປນີ້ :—

ເຕົ້າເຫັນເກົງທີ ๑๕ “—ເຕົ້າໄມ້ມີຮັດຈະໄຟດົມ,
ນອງໄມ້ເຫັນ, ພຶກໄມ້ໄດ້, ແຕ່ໄຮໄນ້ໜົດ”

ເຫັນເຫດການທີ່ ២០ “ເພື່ອໄດ້ຍິນກຳວ່າເຫົາ ການຮັບ
ຮູ້ ສໍາຮວັບຄວາມຍາວຂອງເກົ່າກ້ວຍຄວາມຕົງຂອງໄກ” ການຮັບ
ກຳຕາງເຮັດວຽກ ຈັບຍົກຂຶ້ນແດ້ວາງດັງ (ການເຄີນ) ການຮັບກໍາ
ພົດໄດ້ຍິນເຮົາ ກໍ່ຫຼັກຮະເຢະກ້າຍເຖິງອັນດັງ ເພຣະລັ້າໄຟ
ດູກຫຼັກຮະເຢະ ກໍ່ໄຟໄຊເກົ່າ — — ”

ເຫັນເຕັກເກງນທີ່ “ເດືອນກົມມະຍຸຖຸກທຸກທຸກ
ແທ້, ໄຊປະໂຍຈົນໄດ້, ໄນຮູ້ຈັກເຕັມ, ດີກຍ່າງວັດໃນໄດ້, ເມື່ອ
ເໜີອນບຽບພຸຽມ ຊຶ່ງເປັນທີ່ກໍາເນີດແທ້ຕຶ້ງທັງປົງ. ທຳກວານ
ຄນໃຫ້ຮາມເຮັຍນ, ແກ້ປັນທີ່ຢູ່ເຫີຍ, ທຳແສງຕ່ວ່າໃຫ້ໜາກສົນ,
ເຂົາຂະກວານຢູ່ຍາກ, ເມື່ອເສັນອິນນົມດັກໃນຮູ້ຈັກແທ້, ໄນ
ຮ່ວມເປັນດັກຂອງໄກ ແຕ່ຕໍ່ເໜີອນຈະມີມາກ່ອນເຫັນເຕັກ”

หมายเหตุ: จังการขับข่ายความบังคับแห่งบทนี้ไว้
ว่า “เท袍ไร่องเป็นเดียว ก็ไม่รู้จักเท็ม, เท袍ไร่องหากาก
เดียว ก็ไม่รู้จักหมด — ” เนื่องความนี้ช่างด้วยกันค่า

๖. ตรงนี้ล้วนยุ่งเปลว “ลงมือปฏิบัติตัวขวัญหม่นขยัน” ส่วนที่เกี่ยวกับคนชั้นกลาง ล้วนยุ่งเปลว “ทำท่าจะเข้าใจ แล้วก็ไม่เข้าใจ”

นุมต์การในกัมภรรุปนิยม (ศรีราศรีโภบินนิยม) มาก กิ๙
“โอม ॐ หัน (พระพหุหน) ก๊เด็ม, หัน (สากดิอก) ก๊
เด็ม. หันท๊เด็ม (ก๊สากดิอก) เกิมมาการหันท๊เด็ม (ก๊พระ
พหุหน). นำเอาหันท๊เด็มของจากหันท๊เด็มแห้ว ท๊เหต๊อยู่
ยังคงเด็มอยู่นั้นเอง” ต่อจากนั้นโปรดอ่านเที่ยงชั่วข่าวใน
กัมภรรุปนิยม ก๊หันจะเดือกด้วยความประทับใจ แล้วก้าวเดิน
กัน ฉบับที่เปลี่ยนภาษาสันสกฤตเที่ยงอย่างถูก ของราช
กุญจน์ ยก็คุณธรรมชาติที่น่าดี กัมภรรุปนิยมเป็น
ส่วนหนึ่งแห่งมหาการะ มีทั้งหมด ๑๔ บท นำมานาจาก กัมภร
บรรพแห่งกัมภรรุปนิยมมหาการะบทที่ ๒๓ ถึง ๔๐ ผู้แต่งกัมภร
มหาการะ แต่ก็ค่า ก๊อยาสี

ກລວກຄົດຕາ ນທທີ ๒ ຄາດທີ ๒๔ “ອາຄົມນັ້ນ ຂັ້ນ
ກົດກຽດຕັກໄນໄດ້, ອັນໄຟເຜົາໄນໄດ້, ອັນທ້າທ່າໄຫ້ເມືຍກໄນ
ໄດ້, ອັນຄົມທໍາໄຫ້ແໜ້ງໄນໄດ້, ເມື່ນໂຄຢ່າ, ແກຣກຂົ້ນອູ້ຖຸກແໜ້ງ,
ທະນັນ (ໄນເປົ່າຍັນແປດຕ) ໄນທັນໄຫວ້, ຕົກອູ້ຊັ້ນຮັນຄອງ”

๔. ສູ່ານະໃນບັນຈຸບັນ

ຄາສົນາເຕ້າຍັງກັນມີອູ້ໃນສູ່ານະເປັນຄາສົນາຂອງປະຊາຊານ
ໄນມີປະນຸ້າ ພ່ອມອົງກຳການບວກທ່າງຮວມເໜືອນມາງຄາສົນາ
ເຕ້າຍັງກັນມີວັດ ມີກັບວ່າຊາຍຫຼິງ ມີກຳດເຈົ້າ ມີສົນາຄົນ
ແພຣ່ທາຍທີ່ໄປໃນກຸດຸນຂອງຮາງຈົ່ານ ແຕ່ຮູ້ປັດຈຸນະຊອງ
ຄາສົນາໄກຜົດເພີຍ ໄປຈາກທັດກຳການ ໃນກົມກົງເຕົ້າເຕົກເກົງມາກ
ກີ່ມີເປັນໄປໃນກາງທຽງເຈົ້າ ບຸ້ຊາເຈົ້າ ຂຶ້ງມີດັກຈຸນະເປັນພຸ່ເທວ
ນິຍມ (ນັບດີ່ເຫັນເຈົ້າທາຍອັງກິນ) ມີກາງຈ່ານໜ້າຍເກົ່າງຮາງ
ຂອງຊັ້ງ ທ່າພົ້ອຂັບຜົມເປັນທັນ ແຕ່ໃນນາງດັກຈຸນະກົມກາງປະ
ພຸດົມປົງບົດຕື່ອນ ໂກຍນໍາທີ່ດີ ແລະ ທາງພະ໌ພຸດຊາສົນາໄປ
ເປັນແວວບົງບົດຕື່ອນ ນອກຈາກນັ້ນຍັງມີການບວກທີ່ໄກຄອາຫາຮແນບ

• ມັນສ້ອງອອງ E.R. Pike ມັນ ๑๖๘

มังสวิรัติ ก็ไม่บริโภคนอกเหนือตัว มีส่วนร่วมในการบริโภคอาหารเจประจำวัน

ผู้ที่เก่งกรัดอาปาปิฎีญาณทันบวิกาหารเจเม่น
ประจําตดดอกรัชชี ผู้ที่อนข้างเก่ง จะเว้นอาหารเนื้อตัว
ในวัน ๑ ค่ำ และ ๔ ค่ำของเดือนทางกันทรคิริของคืน แต่
คนธรรมชาตทั่วไปต้องบวิกาหารเจมี๘ ๗ ครั้ง อันเร็ว
แต่วัน ๑ ค่ำ เดือน ๙ ติดต่อไปเมื่อเวลา ๑๐ วัน (เดือน ๙
ของคืนคงประมาณเดือน ๑๐ ของไทย) ในการกินจนถ้วน
จะให้ ผู้คนต้องกินเต้าหงส์ห้องก่อนถึงกำหนดวัน
และเมื่อกรอบกำหนดวัน ผู้เก่งกรัดจะกินปีกทัยอีก ๑ วัน
ถ้วน ๑ วัน แค่กินห้องไวไม่มีการบีบหัย

ในประเทศไทยมีโรงเรียนมาหลายรัชย์แห่ง แต่ที่น่าสนใจก็คือ ณ ที่บุรีรัมย์มีรูปพระพุทธเจ้าตั้งไว้สำหรับบูชาด้วย และในการสักคอมน์ที่กันน้ำเอาพระศุกร์ทรงพระพุทธศรีสุธรรมราษฎร์ ผู้เป็นผู้เชื่อในความเชื่อของศาสนาพุทธ เช่น อยู่ท่อเก็บ (อนิคายสุคร) กินกั้งเก็บ (วัดรังษีกากสุคร) และชิมเก็บ (บริษัทยาบำรุงมิตรหาดใหญ่สุคร) ในส่วนที่เป็นบทสวดคปรายคำวันด้วย ในที่สุคเดียบปันกัน

ไม่ไม่รู้ว่าเป็นพระพุทธศาสนาหรือศาสนาเดียว และที่สำคัญก็คือปัญหานี้ต้องมีการรวมใจศาสนาเดียว ไม่รู้เรื่องศาสนาเดียว ไม่รู้เรื่องเดียว ไม่รู้ถักกันภารเต้าเดอกเงง แต่ปัญหานี้ต้องมีการพยายามหนึ่งเดียวให้ถูกต้องกันทั้งทั้งสองฝ่าย

การที่ศาสนาเดียวในเมืองไทย รับเอาพระพุทธศาสนา เช่นพระศรีตรัพย์พระพุทธศาสนา และการบูชาพระพุทธเจ้า เจ้าใบไไว้ในพิธีกรรมทั้งนั้น ก็พอมีความย่างศาสนาพราหมณ์ หรืออินดูในเมืองไทย เมื่อยุ่งไถ่เชิงกับพระพุทธศาสนา ก็รับพระพุทธศาสนาเข้าไว้ด้วย เช่น พิธีโภนจุกที่ในตัวพราหมณ์ มีการนิมนต์พระสงฆ์ในพระพุทธศาสนาไปตัวตนนั้น อันหมายถือตั้นดินคงเพิ่มขึ้นอีกตัวหนึ่งจากพราหมณ์ด้วย

ผู้เชี่ยวชาญได้กล่าวไว้ว่าเดียวในทว่าด้วยศาสนาของคือ ถึง การที่พระพุทธศาสนาเดินทางไปสู่ประเทศไทย ฯ ในแต่ละเชื้อ แต่เชื้อ กันได้กับศาสนาพราหมณ์ เมื่อยังไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสมกับ ศาสนาเดียว ทั้งยังมีส่วนสำคัญในการกรองรักษาของประชารชนในศรีแลนกาที่ไม่ถึงกับ ว่าเป็นเรื่องที่ควรพิจารณา